

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/1065/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113203165
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113203165.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa B. banka M., a.s. so sídlom E., K. XX, R. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom Z., E. X/B proti odporcovi W. B., bytom T. M., zastúpenému opatrovníčkou JUDr. W. W., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 138,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.septembra 2013, č. k. 15C/38/2013-33 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh o zaplatenie 138,26 eur s príslušenstvom v celom rozsahu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 21.11.2006 bolo preukázané, že navrhovateľ ako banka a odporca ako majiteľ účtu uzatvorili uvedeného dňa zmluvu, obsahom ktorej bola zmluva o zriadení účtu, návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva a návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Podľa čl. VI bod 4 zmluvy za poskytnutie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu. Podľa čl. VII bod 3 zmluvy práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovne upravené v zmluve sa riadia obchodnými podmienkami, ktoré sú podľa čl. VII bod 3 zmluvy súčasťou zmluvy. Podľa čl. 23 časti III Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa ak účet dosiahne debetný zostatok bez súhlasu banky, debetný zostatok nadobúda charakter nepovoleného debetu. V takomto prípade banka zašle klientovi upomienku s požiadavkou na vyrovnanie nepovoleného debetu v lehote v nej stanovenej a klient je povinný nepovolený debet vyrovnať v bankou stanovenej lehote. Nevyrovnanie nepovoleného debetu v stanovenej lehote sa považuje za podstatné porušenie zmluvy o účte ,pričom pohľadávka banky z nepovoleného debetu sa stane okamžite splatnou. Ak vznikne na účte debetný zostatok má banka právo uplatniť úročenie debetu a následne tento úrok zúčtovať na ľarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku. Podľa čl. 37 časti III Všeobecných obchodných podmienok je banka oprávnená od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy okrem iného aj v prípade, že klient dosiahol nepovolený debet a v lehote stanovenej bankou nepovolený debet nevyrovnal. Podľa navrhovateľom predloženého Sadzobníka poplatkov /nevyplyva z neho deň jeho vydania, ale napriek tomu je zrejmé, že sa nemôže jednať o sadzobník účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy účastníkmi, 21.11.2006, pretože poplatky v ňom uvedené sú v mene euro - ktorá je menou Slovenskej republiky až od 01.01.2009/ je sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte 20 % ročne. Z obsahu výpisu z účtu odporcu u navrhovateľa vyplynulo, že ku dňu 30.05.2008 bol debetný zostatok na účte odporcu u navrhovateľa 713,26 Sk /23,53 eur/. Následne navrhovateľ účtoval

na ťarchu toho účtu poplatky za balík Výhoda 50+ /dvakrát v sume 99,- Sk/, úroky 11,83 Sk, 3,66 Sk a zmluvnú pokutu 1.200,- Sk, až debetný zostatok na účte odporcu u navrhovateľa dosiahol dňa 9.7.2008 sumu 2.126,75 Sk /70,60 eur/. Listom zo dňa 01.05.2008 navrhovateľ informoval odporcu o výške jeho nepovoleného debetného zostatku na osobnom účte a požiadal ho, aby tento vyrovnal do 20 kalendárnych dní. Listom zo dňa 03.07.2008 navrhovateľ odstúpil od zmluvy o zriadení účtu a vyzval odporcu opätovne na úhradu jeho debetného zostatku na osobnom účte. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ ako banka a odporca uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 21.11.2006, ktorá je podľa svojho obsahu okrem iného aj zmluvou o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a práva povinnosti účastníkov sa riadia jednak zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú jej súčasťou ale aj príslušnými zákonnými ustanoveniami. Zároveň však vzhľadom na charakter zmluvných strán pri uzatváraní a plnení zmluvy sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, keď táto bola uzatvorená medzi na jednej strane navrhovateľom ako bankou, teda dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane odporcom, ktorý je spotrebiteľom pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Keďže sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, táto sa musí podriaďiť, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť účastníkov, určitým obmedzeniam, ktoré zákon stanovil za účelom ochrany práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Takýmito sú aj ustanovenia § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých nesmie spotrebiteľská zmluva obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda tzv. neprijateľnú podmienku, pričom za takúto sa považuje aj ustanovenie, ktoré umožňuje dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok na zaplatenie 138,26 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 70,60 eur od 10.07.2008 do zaplatenia s tým, že suma 70,60 eur je nepovolený debet na účte odporcu, ktorý viedol a je tvorená poplatkami, úrokmi a zmluvnou pokutou a suma 67,66 eur je 20 % sankčný úrok /zmluvná pokuta/ zo sumy 70,60 eur za obdobie od 10.07.2010 do 30.06.2012 a 28 % sankčný úrok /zmluvná pokuta/ zo sumy 70,60 eur za obdobie od 01.07.2012 do dňa podania návrhu na začatie konania, 08.02.2013. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že na účte odporcu vedeného na základe zmluvy zo dňa 21.11.2006 navrhovateľom bol skutočne ku dňu 09.07.2008 evidovaný debetný zostatok 70,60 eur. To samo osebe však ešte uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie tejto sumy nerobí dôvodným, pretože sa jedná len o vyjadrenie zaúčtovania jednotlivých pohľadávok navrhovateľa proti odporcovi na ťarchu účtu odporcu. Súd má za povinnosť preskúmať jednotlivé "položky" na účte odporcu, ktorými bol tento vykazovaný debetný zostatok vytvorený a preskúmať ich oprávnenosť z hľadiska právneho dôvodu i výšky. Časť uplatňovanej sumy 70,60 eur tvoria poplatky za vedenie účtu, resp. za balík služieb poskytovaný navrhovateľom pri vedení účtu odporcu. Podľa čl. VI bod 4 zmluvy za poskytnutie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu. Uvedené ustanovenie zmluvy súd vykladá tak, že poplatky môže banka účtovať podľa Sadzobníka poplatkov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy účastníkmi. Podmienky zmeny sadzobníka poplatkov zo strany navrhovateľa ako banky v zmluve uzatvorenej s odporcom nie sú uvedené a preto akékoľvek ustanovenie zmluvy, vrátane všeobecných obchodných podmienok, ktoré by oprávňovala navrhovateľa ako banku meniť výšku poplatkov bez vopred dojednaných podmienok zmeny by súd podľa citovaných ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka považoval za neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Navrhovateľ tak má právo len na poplatok za vedenie účtu vo výške akú stanovoval sadzobník poplatkov účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy s odporcom. Navrhovateľ však súdu nepredložil žiadny dôkaz svedčiaci o takejto výške poplatku. Súdu predložil len výňatok zo sadzobníka /bez uvedenia dňa jeho vydania/, ktorý nepochybne nebol účinný v deň uzatvorenia zmluvy účastníkmi, keď poplatky v ňom uvedené sú v mene euro, ktorá v tomto čase nebola platnou menou Slovenskej republiky a okrem toho v tomto výňatku ani poplatok za vedenie účtu nie je stanovený. Navrhovateľ tak súdu nepreukázal, že poplatok za vedenie účtu účtoval na ťarchu účtu odporcu v správnej výške. Pokiaľ ide o úroky, ktorými je ďalej debetný zostatok 70,60 eur na účte odporcu tvorený, navrhovateľ ani na výzvu súdu neuviedol, o aký úrok sa jedná, jeho sadzbu, sumu z ktorej bol vypočítaný a obdobie za ktoré bol vypočítaný. Neuniesol tak bremeno tvrdenia, ktoré od navrhovateľa vyžaduje, aby svoje uplatnené právo na zaplatenie úrokov odôvodnil skutkovými okolnosťami, ktoré sú môže subsumovať pod niektorú hmotnoprávnu normu oprávňujúcu veriteľa požadovať od svojho dlžníka úroky. Uvedené chýbajúce tvrdenie nemožno nahradiť predložením listín /napríklad výpisom z účtu/, pretože je povinnosťou súdu preskúmať, či je skutočne daný nárok navrhovateľa na zaplatenie takýchto súm, či si navrhovateľ neúčtoval na ťarchu odporcu úroky zo sumy, ktorá nebola dlhom odporcu,

alebo v nesprávnej sadzbe, či za obdobie, za ktoré mu nepatrili. Z tohto dôvodu je potrebné, aby navrhovateľ svoje uplatnené právo na zaplatenie požadovaných úrokov v prvom rade odôvodnil vyššie uvedenými skutkovými tvrdeniami. Uvedené je tiež dôležité z hľadiska dodržania zásady rovnosti strán konania, keď súd nemôže na prospech navrhovateľa nahrádzať nedostatok jeho skutkových tvrdení tým, že bude vykonávať dokazovania a z jeho výsledkov dovodzovať skutkové tvrdenia o nárokoch navrhovateľa. Dokazovanie má slúžiť na preukazovanie skutkových tvrdení účastníkov a nie na to, aby tieto skutkové tvrdenia boli z dokazovania odvodzované. V neposlednom rade tu súd uvádza, že ak predmetné úroky, ktoré sú zahrnuté v debetnom zostatku na účte odporcu navrhovateľ počítal zo súm poplatkov, ktoré boli na ťarchu účtu odporcu účtované, nevidí súd žiadny právny dôvod na ich zaplatenie. Nakoniec je debetný zostatok na účte odporcu vedeného navrhovateľom tvorený aj zmluvnou pokutou zaúčtovanou v sume 1.200,- Sk. Ani tu navrhovateľ neuviedol, o akú zmluvnú pokutu sa jedná, za aké porušenie zmluvnej povinnosti a akým spôsobom bola táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi dojednaná. Súd pritom poukazuje na § 544 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého musí byť zmluvná pokuta dojednaná písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Navrhovateľ skutočnosti zodpovedajúce uvedeným ustanoveniam § 544 Občianskeho zákonníka, ktoré by ho oprávňovali na uplatnenie si práva na zaplatenie zmluvnej pokuty od odporcu netvrdil a preto ani tu navrhovateľ podľa súdu neunesol bremeno svojho tvrdenia. Takto súd dospel k záveru, že navrhovateľ nijako nepreukázal dôvodnosť svojho uplatneného nároku na zaplatenie sumy 70,60 eur. V tomto zmysle nemôže byť potom dôvodný ani návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 67,66 eur, ktorá má byť len príslušenstvom pohľadávky 70,60 eur, konkrétne sankčným úrokom z omeškania, resp. zmluvnou pokutou. Ak nebola preukázaná dôvodnosť uplatnenej istiny, nemôže súd ani priznať navrhovateľovi z takejto istiny príslušenstvo. To platí aj pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 70,60 eur od 10.07.2008 do zaplatenia. Na základe uvedeného potom súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Právne vec posudzoval podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnou od 01.01.2008 do 31.10.2008, § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 31.12.2007, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.12.2009 a § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca bol v konaní úspešný a preto by mu patrila náhrada trov konania. Keďže však odporcovi doposiaľ žiadne trovy konania nevznikli, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie je kogentné, nie je možné zmeniť ho dohodou zmluvných strán. Nakoľko odporca porušil zmluvu a VOP, navrhovateľ v súlade s čl. III. bodu 37 VOP listom zo dňa 03.07.2008 odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu príslušného debetného zostatku v lehote troch dní od doručenia odstúpenia, pričom zanikli aj všetky zmluvy o poskytovaní produktov/ služieb. Odporca príslušný debetný zostatok však neuhradil, opeťo k vyrovnaniu došlo navrhovateľom vo výške 70,60 eur dňa 09.07.2008. Sankčný úrok z omeškania /zmluvnú pokutu/ navrhovateľ uplatňoval z vyčíslenej istiny 70,60 za obdobie od 10.07.2008 do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Poukázal ďalej na to, že v bankovom sektore je bežná prax Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobníky poplatkov prispôbovať zmenám obchodnej politiky banky alebo zmenám vývoja či situácie na bankovom alebo medzibankovom trhu alebo zmenám všeobecne záväzných právnych predpisov. Preto by bolo absolútne v rozpore s praxou zaužívanou v bankovom sektore domnievať sa, že výške jednotlivých poplatkov súvisiacich s vedením účtu sa s plynutím času nijakým spôsobom nezmení a bude rovnaká ako v deň uzatvorenia zmluvy. Nepovažoval preto za správny výklad čl. VI. bod 4 zmluvy súdom v tom, že poplatky môže banka účtovať podľa Sadzobníka poplatkov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, alebo je potrebné ho vykladať tak, že poplatky môže banka účtovať podľa aktuálne platného Sadzobníka poplatkov. Navrhovateľ mal za to, že preukázal oprávnenosť svojho nároku voči odporcovi a preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 221 O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľ písomne nevyjadril.

Krajský súd V Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý považuje za správne a len pre zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Súd prvého stupňa založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním uplatneného peňažného nároku voči odporcovi, nakoľko podľa čl. VI bod 4 zmluvy za poskytnutie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu. Uvedené ustanovenie zmluvy súd vykladá tak, že poplatky môže banka účtovať podľa Sadzobníka poplatkov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy účastníkmi. Podmienky zmeny sadzobníka poplatkov zo strany navrhovateľa ako banky v zmluve uzatvorenej s odporcom nie sú uvedené a preto akékoľvek ustanovenie zmluvy, vrátane všeobecných obchodných podmienok, ktoré by oprávňovala navrhovateľa ako banku meniť výšku poplatkov bez vopred dojednaných podmienok zmeny by súd podľa citovaných ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka považoval za neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Navrhovateľ tak má právo len na poplatok za vedenie účtu vo výške akú stanovoval sadzobník poplatkov účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy s odporcom. Navrhovateľ však súdu nepredložil žiadny dôkaz svedčiaci o takejto výške poplatku. Súdu predložil len výňatok zo sadzobníka /bez uvedenia dňa jeho vydania/, ktorý nepochybne nebol účinný v deň uzatvorenia zmluvy účastníkmi, keď poplatky v ňom uvedené sú v mene euro, ktorá v tomto čase nebola platnou menou Slovenskej republiky a okrem toho v tomto výňatku ani poplatok za vedenie účtu nie je stanovený. Navrhovateľ tak súdu nepreukázal, že poplatok za vedenie účtu účtoval na ľarchu účtu odporcu v správnej výške. Pokiaľ ide o úroky, ktorými je ďalej debetný zostatok 70,60 eur na účte odporcu tvorený, navrhovateľ ani na výzvu súdu neuviedol, o aký úrok sa jedná, jeho sadzbu, sumu z ktorej bol vypočítaný a obdobie za ktoré bol vypočítaný. Neunesol tak bremeno tvrdenia, ktoré od navrhovateľa vyžaduje, aby svoje uplatnené právo na zaplatenie úrokov odôvodnil skutkovými okolnosťami, ktoré sú môže subsumovať pod niektorú hmotnoprávnu normu oprávňujúcu veriteľa požadovať od svojho dlžníka úroky. Nakoniec je debetný zostatok na účte odporcu vedeného navrhovateľom tvorený aj zmluvnou pokutou zaúčtovanou v sume 1.200,- Sk. Ani tu navrhovateľ neuviedol, o akú zmluvnú pokutu sa jedná, za aké porušenie zmluvnej povinnosti a akým spôsobom bola táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi dojednaná. Súd pritom poukazuje na § 544 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého musí byť zmluvná pokuta dojednaná písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Navrhovateľ skutočnosti zodpovedajúce uvedeným ustanoveniam § 544 Občianskeho zákonníka, ktoré by ho oprávňovali na uplatnenie si práva na zaplatenie zmluvnej pokuty od odporcu netvrdil a preto ani tu navrhovateľ podľa súdu neunesol bremeno svojho tvrdenia. Takto súd dospel k záveru, že navrhovateľ nijako nepreukázal dôvodnosť svojho uplatneného nároku na zaplatenie sumy 70,60 eur. V tomto zmysle nemôže byť potom dôvodný ani návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 67,66 eur, ktorá má byť len príslušenstvom pohľadávky 70,60 eur, konkrétne sankčným úrokom z omeškania, resp. zmluvnou pokutou. Ak nebola preukázaná dôvodnosť uplatnenej istiny, nemôže súd ani priznať navrhovateľovi z takejto istiny príslušenstvo.

Odvolací súd sa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, a len pre zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Je nesporné, že zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, uzavretá medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom, bola uzavretá podľa ust. 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi konania bolo však potrebné posúdiť, tak ako to správne konštatoval aj súd prvého stupňa, aj podľa spotrebiteľského práva, nakoľko právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca v predmetnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ. Z týchto dôvodov zmluva, uzavretá medzi účastníkmi konania, spĺňa definíciu spotrebiteľskej zmluvy, a

preto bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia občiansko-právnych predpisov, keďže zmluva, uzatvorená medzi účastníkmi, je zmluvou spotrebiteľskou. V preskúmvanej veci navrhovateľ jednostranným právnym úkonom, adresovaným odporcovi, odstúpil od zmluvy z dôvodu, že odporca vykazoval debetný zostatok na svojom účte vo výške 824,09 Sk. Navrhovateľ v prvostupňovom konaní uplatnil proti odporcovi nárok vo výške 138,26 eur, ktorý pozostával z istiny 70,60 eur a sankčného úroku z omeškania vo výške 67,66 eur. Súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa, aby oznámil akým spôsobom bola vypočítaná žiadaná istina 70,60 eur a sankčný úrok z omeškania 67,66 eur. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.04.2013 upresnil svoj návrh na začatie konania tak, že nedopatrením uviedol, že s odporcom si dojednal službu Povolené prečerpanie na osobnom účte, ale v skutočnosti sa jedná o nedoplatky na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokuty v zmysle Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb s odkazom na neoddeliteľné súčasti, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobníka poplatkov. Ďalej uviedol, že účet odporcu dosiahol debetný zostatok odo dňa 01.12.2007 vo výške 603,91 Sk, t. j. 20,05 eur, pričom po odstúpení od zmluvy listom zo dňa 03.07.2008 došlo k vyrovnaniu nevyrovnanej výške debetného zostatku navrhovateľom vo výške 70,60 eur, navýšenú o ďalšie položky stanovené v Zmluve a v Sadzobníku poplatkov a sankčný úrok vo výške 67,66 eur odvodzoval zo Sadzobníka poplatkov, podľa ktorého sankčná sadzba predstavuje 20% ročne zo sumy 70,60 eur od 10.07.2008 do 30.06.2012 a 28% ročne zo sumy 70,60 eur od 01.07.2012 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Do spisu navrhovateľ predložil len výňatok zo sadzobníka bez uvedenia dňa jeho vydania

Za tejto situácie je aj odvolací súd toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal bez akýchkoľvek pochybností nárok na zaplatenie istiny 70,60 eur, nakoľko výňatok zo sadzobníka bez uvedenia dňa jeho vydania, ktorý nepochybne nebol účinný v deň uzatvorenia zmluvy účastníkmi, keď poplatky v ňom uvedené sú v mene euro, ktorá v tomto čase nebola platnou menou Slovenskej republiky a okrem toho v tomto výňatku ani poplatok za vedenie účtu nie je stanovený. V tomto zmysle nemôže byť potom dôvodný ani návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sankčného úroku vo výške 67,66 eur, ktorá má byť len príslušenstvom pohľadávky 70,60 eur. Správny je teda záver súdu prvého stupňa, že ak nebola preukázaná dôvodnosť uplatnenej istiny, nemôže súd ani priznať navrhovateľovi z takejto istiny príslušenstvo. Navrhovateľ tak neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ním tvrdeným skutočnostiam.

Odvolací súd preto odvolacie námietky navrhovateľa považoval za nedôvodné.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné